

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/195/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220207413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7220207413.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti K. D. nar. XX.X.XXXX a S. D. nar. XX.X.XXXX detí matky O. D. nar. X.X.XXXX bývajúcej na K. ul. č. XXX/XX v I. t.č. v J. na ulici T. č. X zastúpenej JUDr. Vladimírom Volčkom, PhD., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Mlynskej ul. č. 27 v Košiciach a otca Ing. C. D. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho na ul. F. J. č. XXXX/XX v Spišskej Novej Vsi v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II. z 29.7.2020 č. k. 17P/65/2020-51 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Vec právne posúdil podľa čl. 11 ods. 1, § 1, § 2 ods. 1 a 2, § 360 ods. 1, 2, § 363, § 366 CMP a § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2, § 331 ods. 1 CSP. Súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, keďže vychádzajúc z cit. zákonných ustanovení je podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčenie skutočnosti, že bez zásahu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy oprávnených, v tomto prípade maloletých detí v nevyhnutnom rozsahu, ktorý je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúceho zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. Zákona o rodine. Nariadiť rodičovi platiť výživné neodkladným opatrením je možné iba v nevyhnutnej miere, ak sú okolnosti prípadu také, že vyžadujú okamžitý zásah súdu, pretože výživa detí nie je zabezpečovaná. Samotná skutočnosť, resp. tvrdenie o tom, že jeden z rodičov plní zákonnú vyživovaciu povinnosť k deťom v nedostatočnom rozsahu, samo o sebe neosvedčuje nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov, teda určenie výživného v nevyhnutnom rozsahu. Podstatným je preukázanie, že rodič zabezpečujúci starostlivosť o deti individuálne nie je schopný uspokojovať ich potreby ani v nevyhnutnom rozsahu, čím by mohlo dôjsť prípadne k ohrozeniu aj života a zdravia maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie je inštitútom dočasným, súd v konaní o jeho návrhu nevykonáva dokazovanie, nevypočúva účastníkov konania a rozhoduje len na základe osvedčenia relevantných skutočností bez pojednávania. Matka v návrhu neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by znamenali ohrozenie výživy detí, čo je podstatou inštitútu neodkladného opatrenia. Poukazuje na výdavky a zdravotný stav detí, ktoré je potrebné zohľadniť v rozhodnutí vo veci samej. Uvádzané tvrdenia si vyžadujú vykonanie dokazovania majetkových pomerov oboch rodičov, ich možností a schopností ako aj odôvodnených potrieb maloletého, čo je nad rámec inštitútu neodkladného opatrenia.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktoré odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov ako predpokladu nariadenia neodkladného opatrenia je daná najmä v prípade ochrany porušeného alebo ohrozeného práva, resp. záujmov maloletých detí, t. j. že bez zásahu do pomerov účastníkov konania by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy maloletých detí v nevyhnutnom rozsahu. Považuje svoj návrh za dostatočne

opodstatnený, keďže absenciou úpravy vyživovacej povinnosti otca tak dochádza k ohrozovaniu práv maloletých detí a to z dôvodu, že matka finančne sama s ťažkosťami zabezpečuje základné potreby oboch maloletých detí. Je pravda, že otec v súčasnosti uhrádza výživné na mal. K. vo výške 50€ a mal. S. vo výške 50€, no nepravidelne. Má za to, že skutočnosť, že otec prispieva sumou 50€ na každého nemožno považovať za riadne plnenie si vyživovacej povinnosti rodiča, resp. za plnenie, ktoré zabezpečí plnenie základných životných potrieb maloletých detí. Uvedené považuje len za akýsi parciálny príspevok na plnenie povinnej výživy a nevyhnutých vyživovacích potrieb maloletých, a nie riadne plnenie si povinnosti, a to z dôvodu, že suma 50€ na každé dieťa je vzhľadom na vek, zdravotné problémy a základné potreby detí nedostačujúca, čím dochádza k ohrozeniu výživy maloletých detí. S poukazom na uvedené navrhovateľka považuje za nevyhnutné, aby odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie a upravil vyživovaciu povinnosť otca s prihliadnutím na základné potreby maloletých detí a s prihliadnutím na zdravotné problémy mal. S. (intolerancia na laktózu, tráviace problémy), ktoré si vyžadujú zvýšené výdavky na zabezpečenie jeho starostlivosti. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je schopná uspokojovať potreby oboch detí a teda nemôže dôjsť k ohrozeniu ich zdravia, resp. života. Takéto konštatovanie súdu považuje za arbitrárne vzhľadom na jednu zo základných zásad v rodinných veciach, ktorou je čl. 4 Zákona o rodine, ktorý deklaruje, že rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom. Uviedla, že súčasťou rodičovských povinností je aj v zmysle ust. § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Je teda toho názoru, že prebiehajúce konanie vo veci samej nezakladá právny dôvod na to, aby sa otec nepodieľal, resp. podieľal sa nepravidelne a v minimálnej miere na výkone svojich povinností voči maloletým deťom. Zastáva názor, že aj napriek skutočnosti, ktorú súd uvádza v bode 17. odôvodnenia predmetného uznesenia, že matka je zamestnaná, a teda má zabezpečený pravidelný príjem z pracovného pomeru, je aj otec povinný podieľať sa na rodičovských povinnostiach, ktoré má voči maloletým deťom rovnako tak ako aj ona. Domnieva sa, že je nespravodlivé, aby úhrada všetkých potrieb maloletých detí bola v skoro plnej výške prenesená len na jedného z rodičov. Nie je prípustné, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného z rodičov (porov. rozsudok OS Žiar nad Hronom, sp. zn. 27Pc/8/2018). Vyslovila názor, že súd by mal zohľadniť aj jej osobnú starostlivosť o obe maloleté deti a nechotu otca sa s nimi častejšie stretávať. Pokiaľ súd v uznesení konštatoval, že neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by znamenali ohrozenie výživy detí, s touto argumentáciou súdu sa nestotožňuje, pretože v návrhu podrobne uviedla, aké má výdavky a poukázala na zdravotný stav detí. Súd konštatoval, že je to potrebné zohľadniť až pri rozhodnutí vo veci samej. Vzhľadom na to, že konanie vo veci rozvodu manželstva trvá už od 9.9.2019, považuje za potrebné pre zabezpečenie základných potrieb detí nariadiť neodkladné opatrenie a určiť otcovi nevyhnutnú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom za účelom ochrany najlepšieho záujmu maloletých detí. Nestotožňuje sa ani s názorom súdu, že nedochádza k ohrozovaniu zabezpečenia základných potrieb maloletých detí. Je síce zamestnaná, no jej mesačný príjem do sumy 750€ len s ťažkosťou pokrýva výdavky spojené s nájmom 480€ a starostlivosťou o maloleté deti a ich základné potreby. Vychádzajúc z aktuálnych pomerov rodičov, predovšetkým z ich príjmov, najmä z jej príjmu, je toho názoru, že je v záujme oboch detí neodkladným opatrením uložiť povinnosť otcovi platiť výživné, ktorým budú pokryté základné životné potreby oboch detí. Na základe týchto skutočností zastáva názor, že nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné, pretože bola splnená podmienka naliehavosti veci a potreby neodkladného a okamžitého zásahu súdu formou neodkladného opatrenia v záujme ochrany práv maloletých detí. Dôsledne v návrhu uviedla všetky skutočnosti ohľadom finančnej situácie oboch rodičov, ohľadom zdravotného stavu mal. S. a uviedla orientačné vyčíslenie nákladov na obe maloleté deti. Uviedla, že zo skutočností, ktoré jej v tom čase boli známe a podložila ich potrebnými dôkazmi, ktoré boli predložené aj súdu prvej inštancie vo veci návrhu na rozvod a úpravy práv a povinností k maloletým deťom. Na základe uvedeného je toho názoru, že súd disponoval všetkými relevantnými podkladmi ohľadom majetkových pomerov oboch rodičov, zdravotného stavu mal. S. ako aj súčasne prebiehajúceho konania o rozvod a úpravu práv a povinností k maloletým deťom. V súvislosti s argumentom súdu, že je v týchto veciach potrebné vykonať dokazovanie poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. V prípade, ak súd bol toho názoru, že je v tejto veci potrebné vykonanie dokazovania, mal možnosť predmetné dokazovanie aj vykonať a to najmä za účelom ochrany záujmu maloletých detí. Je potrebné podotknúť, že CSP nevyklučuje napr. vykonanie výsluchu strán, prípadne nariadenie pojednávania aj pri konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia. Poukazuje aj na právny názor autorov Veľkého

komentára k CSP, podľa ktorého Civilný sporový poriadok pojednávanie, výsluch strán a vyjadrenie protistrany v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenie nevyklučuje en bloc. Ak to súd v odôvodnených prípadoch považuje za nevyhnutné a účelné, môže niektorý z uvedených procesných úkonov uskutočniť. Podľa jej názoru, ak súd argumentoval potrebnosťou vykonania dokazovania vo veci, mal zákonnú možnosť uvedené vykonať a práve záujem maloletých detí, resp. ich reálne ohrozenie na výžive môže považovať za prípad, ktorý spadá pod pojem odôvodnený prípad. Každý má právo na riadne a dôkladné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré tvorí podstatnú súčasť práva na spravodlivý proces. Podľa jej názoru za úplné a dostačujúce možno považovať také odôvodnenie rozsudku, ktoré dostatočným spôsobom informuje účastníka konania o skutkových zisteniach a právnych záveroch, na základe ktorých súd meritórne posúdil vec a rozhodol. Pokiaľ teda odôvodnenie obsahuje základné prednesy a návrhy účastníkov konania, výpočet vyhodnotených dôkazov a skutočností, ktoré súd považoval za preukázané, ako aj zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení, splňa v plnej miere požiadavku § 157 Občianskeho súdneho poriadku (porov. uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 199/09). Má za to, že uvedené je aplikovateľné aj na právnu úpravu Civilným sporovým poriadkom ako aj na rozhodnutie súdu uznesením. V tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že súd vyjadril svoj právny názor a zhodnotil skutkový stav iba v bode 17. predmetného uznesenia, čo sa jej zdá neadekvátne a nepostačujúce. Podľa jej názoru sa súd v odôvodnení uznesenia vôbec nezaoberal predloženými argumentmi a dôkazmi, ktoré predložila nemali na rozhodnutie o neodkladnom opatrení žiaden vplyv, naopak z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, ktoré argumenty a dôkazy boli rozhodujúce pre zamietnutie nariadenia neodkladného opatrenia a preto záver uznesenia súdu považuje za nedostatočný. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí II. ÚS 866/14 uvádza, že je potrebné trvať na tom, aby, hoci kvantitatívne stručnejšie odôvodnenie, malo príslušnú kvalitu, t. j., aby toto odôvodnenie bolo dostatočne individualizované, obsahovalo sumu relevantných osvedčených skutočností a tiež úvah, ktoré umožnia spätne preskúmať záver o tom, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Na základe uvedeného predmetné odôvodnenie nemá požadovanú kvalitu, ktorá predstavuje kľúčovú zložku práva na spravodlivý proces. Je názoru, že súd nesprávne vyhodnotil existenciu naliehavej potreby upraviť dočasne rodičovské práva a povinnosti neodkladným opatrením, keďže nebral do úvahy listinné dôkazy ňou predložené a teda sa ani nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a jej argumentmi. Odkazuje aj na právny názor Ústavného súdu I. ÚS 256/05, podľa ktorého pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na vysporiadanie sa s argumentmi účastníka konania kladie dôraz aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, kde napríklad v rozhodnutí Vetrenko v. Moldavsko konštatoval, že jednou z požiadaviek článku 6 Dohovoru na vnútroštátne súdy je, aby sa zaoberali najdôležitejšími argumentmi vznesenými účastníkmi konania a aby uviedli dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Hoci rozsah, v ktorom sú súdy povinné uviesť dôvody sa môže meniť v závislosti od osobitných okolností prípadu, opomenutie zaoberať sa podstatnými argumentmi alebo zjavne svojvoľné (arbitrárne) zaoberanie sa takýmito argumentmi, je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu. Súčasne uvádza, že konanie vo veciach maloletých je konanie nesporové a prvoradým záujmom je v takomto konaní záujem dieťaťa. Z jej podania je zrejme, že si odporca plní vyživovaciu povinnosť len v minimálnej miere, pričom všetky okolnosti, najmä jeho výpovede a predložené dôkazy v konaní o rozvod svedčia o tom, že je schopný platiť výživné aj vo vyššej miere, a že svoje maloleté deti v aktuálnom čase ponecháva na nižšej životnej úrovni, ako si žije on sám. Jediný argument, na ktorom súd svoje rozhodnutie postavil je ten, že ona je zamestnaná a že sa snaží aspoň nevyhnutný štandard z vypätia všetkých síl pre seba a svoje maloleté deti zabezpečiť. Uvedený argument je nelogický a iracionálny. Pokiaľ platí zásada vigilantibus iura scripta sunt (bdelým patrí právo), tak nie je možné ju a prostredníctvom nej maloleté deti ako účastníkov konania sankcionovať tým, že otcovi bude ponechaná možnosť neplatiť výživné v adekvátnej miere a ju súd nechá trápiť sa. Poukazuje aj na uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 19CoP/16/2020, podľa ktorého nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých procesných postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko vrátiť. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie predpokladov pre riadny vývoj detí, pričom súd je povinný v tomto smere sa riadiť výlučne záujmom maloletých detí. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto potrebné zmeniť tak, že odvolací

súd nariadi neodkladné opatrenie na určenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom a zaviazže otca prispievať na obe svoje maloleté deti sumou 200€ mesačne na každého, až kým nebude rozhodnuté vo veci samej. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v prejednávanej veci neexistuje žiaden dôvod, ktorý by odôvodňoval rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na určenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Má za to, že v danom prípade bola naplnená primárna podmienka pre potrebu dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností formou nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. bola splnená podmienka naliehavosti potreby okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov formou navrhovaného neodkladného opatrenia. Je presvedčená o tom, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces spočívajúci v nekvalitnom a nedostatočnom odôvodnení uznesenia a nevysporiadaní sa s relevantnými skutočnosťami, čo zakladá odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b). Poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, čo je zákonným dôvodom na podanie odvolania na základe ust. § 365 ods. 1 písm. e), keďže vyhodnotenie potencionalnej relevancie navrhnutého dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu. Súd dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných, resp. nevykonaných dôkazov, čím založil vadu konania a dôvod na podanie odvolania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a to preto, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Napadnuté rozhodnutie v časti výroku považuje aj za nesprávne právne posúdené, čo zakladá odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h). Za nesprávne posúdenie veci sa považuje, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie a zaväzuje otca prispievať na výživu mal. MO. sumou 200€ mesačne a na výživu mal. S. D. sumou 200€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky Účastníkom konania sa náhrada trov konania nepriznáva.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č. k. 14P/372/2019 prebieha konanie vo veci rozvodu manželstva, ktorý podala matka maloletých detí. Na pojednávaní 17.8.2020 súd manželstvo účastníkov rozviedol, obe maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, zo strany otca určil výživné na mal. K. vo výške 200€ mesačne a sporivú čiastku v sume 50€ mesačne a na mal. S. vo výške 150€ mesačne a sporivú čiastku v sume 50€ mesačne. Rozsudok zatiaľ nie je právoplatný. Matka maloletých detí pri pohovore na tunajšom úrade 31.7.2020 uviedla, že v roku 2018 bývala spolu s manželom v prenajatom byte na P. ul. v J., bývali tu spolu do mája 2019, ale po fyzickom útoku z jeho strany spolužitie ukončili. Naďalej zostala bývať sama spolu s deťmi v tomto prenajatom byte do doby ukončenia prenájmu bytu, t.j. do konca júna 2019. Od tej doby býva stále sama s deťmi v J., v prenajatých bytoch, v súčasnosti býva naďalej v prenajatom byte na T. ul. č. 2 v J.. Starší syn K. v septembri 2020 nastúpi do 3. ročníka ZŠ na A. ul. v J., mladší syn S. nastúpi do MŠ na P. ul. v J.. Matka je zamestnaná ako zdravotná sestra v Detskej fakultnej nemocnici v J., Tr. I. č. 1, s mesačným príjmom cca. 740€ vrátane daňového bonusu na dve deti, okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti v sume 49,90€. Zo svojho príjmu hradí náklady súvisiace s bývaním vo výške 480€ mesačne, ďalšie výdavky súvisia s chodom domácnosti, zabezpečením stravy pre deti, starostlivosťou o deti a pod. Mladší syn S. bol hospitalizovaný v Detskej fakultnej nemocnici v J. v termíne od 26.-29.7.2020. Matka uviedla, že otec o tom vedel, v čase hospitalizácie syna nekontaktoval, nevolal mu. Napísala mu správu nech sa so synom skontaktuje, ale to sa nestalo. V súčasnosti čerpá dovolenku, nie je na OČR so synom, pretože by jej poklesol príjem, na ktorom je závislá. Žije sama s deťmi, iný príjem nemá. Otec 26.6.2020 zaplatil výživné na obidve deti v celkovej sume 100€, ale za mesiac júl ešte nedostala výživné, pritom dnes je už 31.7.2020. Obidve deti majú dvojmesačné letné prázdniny, počas prázdnin neboli u otca, naposledy boli u otca od 26.6.2020 do konca júna 2020, t.j.2-3dni. Navrhla mu, aby si deti zobral na 2 týždne a to od 16.8.2020, ale nemá spätnú väzbu. Počas prázdnin otec neberie deti k sebe ani počas víkendov, ako to bolo predtým. Otec navrhol zveriť oboch synov do svojej osobnej starostlivosti, výživné zo strany matky žiadal určiť vo výške 200€ na staršieho K. a 150€ na mladšieho S.. Uviedla, že otec si sám určil, aká suma finančných prostriedkov je potrebná na zabezpečenie starostlivosti o takéto maloleté deti, pričom on na ich výživu prispieva len sumou 100€

na obidve deti, čo činí 50€ na každé dieťa. Táto suma je niekoľkonásobne nižšia než suma, ktorú žiadal otec zo strany matky. Matku detí tunajší úrad kontaktoval 18.8.2020 telefonicky. Uviedla, že 17.8.2020 bolo na Okresnom súde Spišská Nová Ves pojednávanie vo veci rozvodu manželstva, súd manželstvo rozviedol, oboch synov zveril do jej osobnej starostlivosti, zo strany otca určil výživné vo výške 200€ na staršieho K. a 150€ na mladšieho S. a každému z nich po 50€ ako sporivú čiastku. Udáva, že zatiaľ jej nebol doručený rozsudok v písomnej podobe. Zároveň udáva, že o maloleté deti prejavili záujem starí rodičia zo strany otca, synovia sú u nich od 15.8.2020 do 1.9.2020. Otec detí naďalej prispieva na ich výživu po 50€ na každé dieťa, čo je podľa matky veľmi nízka suma. Vyslovila domnienku, že otec sa voči rozsudku odvolá, naďalej bude prispievať len po 50€ na každé dieťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Súčasné výživné, ktoré otec zasiela vo výške 50€ na každé dieťa, t.j. 100€ spolu predstavuje cca. 1,70€ denne na každé dieťa, čo postačuje len na zabezpečenie nevyhnutných životných potrieb maloletého dieťaťa. Matka, ktorá sa o maloleté deti osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Tunajší úrad odporúča, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého je otec povinný prispievať na výživu K. sumou 200€ mesačne a S. sumou 200€ mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky.

4. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom matky a doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu, keďže práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, predovšetkým maloletých detí, neboli bezprostredne ohrozené.

10. Odvolací súd zdôrazňuje, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla (bezodkladná) a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľkou, prípadne inými účastníkmi konania. Vzhľadom na rýchlosť konania o neodkladnom opatrení vyžadovanú procesnými predpismi (CSP a CMP) nemôže byť aktivita navrhovateľa nahradzovaná ani v rámci vyšetrovacej zásady, ktorá ovláda mimosporové konania, aktivitou súdu. V tomto smere treba podotknúť, že zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, o ktorom súd má rozhodnúť v lehote 7 resp. 30 dní, mal vykonávať dokazovanie, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčovania, to znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechané na úvahu súdu, pričom v konaniach

starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie v tomto posudzovanom prípade zistil a v odôvodnení rozhodnutia opísal skutočný stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý následne správne právne posúdil, jeho závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ matka namietala nedostatočnú odôvodnenosť napadnutého uznesenia, nakoľko nemá náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd dodáva, že na uznesenie sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku (§ 234 ods. 2 CSP) ak nie je ďalej ustanovené inak, pričom „ďalej je ustanovené inak“ v § 236 CSP, a to že v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní, deň a miesto vydania uznesenia. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia a procesný postup súdu pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je celkom zrejmé, že odôvodnenie takéhoto rozhodnutia nemôže obsahovať náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP (rozsudku). Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahuje všetky náležitosti rozhodnutia (§ 236 CSP) a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozhodnutia nečiní rozhodnutie nespravodlivým a nezákonným.

11. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/372/2019 rozhodol o výkone rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom a určil zo strany otca výživné na obe maloleté deti, ktoré je približne vo výške, ktorú navrhovala matka detí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa cit. ustanovenia § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením, čiže aj keby otec napadol rozsudok odvolaním, nebude to mať vplyv na vykonateľnosť rozsudku vo výroku o výživnom. Za tohto právneho stavu návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia stratil skutkový základ. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

12. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).